

Program

- ✚ XXX
"xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx"
- ✚ **Velkomst** - bedemand Jesper Lund
- ✚ **Fællessang**
" Where Have All The Flowers Gone"
- ✚ **Jonathan taler**
- ✚ **Fællessang**
"Nu falmer skoven trindt om land"
- ✚ **Vibeke taler**
- ✚ **Svantes Svanesang**
Poul Dissing/Benny Andersen
- ✚ **Tak fra familien - Anne**
- ✚ **Kisten bæres ud**
J.S. Bach: "Menuet 1 und 2
aus dem Notenbuchlein fur
Anna Magdalena Bach"

Efterfølgende mindesammenkomst
i Hestestalden

Alle er hjertelig velkomne

Where Have All The Flowers Gone

Mel.: Pete Seeger, 1955

Where have all the flowers gone,
long time passing?
Where have all the flowers gone,
long time ago?
Where have all the flowers gone?
Young girls have picked them everyone.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the young girls gone,
long time passing?
Where have all the young girls gone,
long time ago?
Where have all the young girls gone?
Gone for husbands everyone.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the husbands gone, long
time passing?
Where have all the husbands gone, long
time ago?
Where have all the husbands gone?
Gone for soldiers everyone
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the soldiers gone,
long time passing?
Where have all the soldiers gone,
long time ago?
Where have all the soldiers gone?
Gone to graveyards, everyone.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the graveyards gone,
long time passing?
Where have all the graveyards gone,
long time ago?
Where have all the graveyards gone?
Gone to flowers, everyone.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the flowers gone,
long time passing?
Where have all the flowers gone,
long time ago?
Where have all the flowers gone?
Young girls have picked them everyone.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Pete Seeger & Joe Hickerson

Nu falmer skoven

Mel.: Johan H. Nebelong 1889

Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.¹

Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

N.F.S. Grundtvig 1844.

Ole Mathiassen

* 14. september 1947 † 21. august 2018

Elsesminde
30. august 2018